

ועתה אחל להודיעך הדרך אשר תלך בה על פי הדברים האלה והתכלית הזאת.

שתים הנה העבודות היסודיות הצריכות לאדם ליטהר מטומאת החומר ולהמליך את השכינה, כנאמר למעלה, על אבריו.

התמימות, והחיזוק.

ונבאר התמימות בתחילה, כי היא סיבה לחיזוק, ודוד המלך עליו השלום, על זה היה אומר (תהלים כו יא): "ואני בתומי אלך פדני וחנני". כי כבר שמעת, איך הגוף בטבעו קרוב אל הסיטרא אחרא, והרע שייך לו בו, והוא צריך ליפדות ממנו, ואי אפשר לעשות זה כי אם בכח התמימות, וכנגד זה תימשך עליו הקדושה. והוא ענין (זכריה יב י): "ושפכתי רוח חן ותחנונים", כי מי שהטומאה רחוקה ממנו, חוט של חסד משוך עליו מצד הקדושה, וחננו מוטל על העליונים ותחתונים וזה ענין נח (בראשית ו ח): "ונח מצא חן בעיני ה'", כי השאר לא היו מוצאים חן מפני הטומאה שהיתה מחשכת אותם, אך הוא היה מוכן לקבל אור הקדושה, ולכן "פדני וחנני", כי הקדושה לא תחון אלא למי שהוא פדוי.

וצריך שתדע, כי אף על פי שאחיות הסיטרא אחרא בגוף, היא מועטת, כי החלק היותר קטן הוא השייך לה. והוא מה שאמר חכמינו זכרונם לברכה (סוכה נב א): "יצר רע דומה לחוט של בוכיא", **כי גם למעלה אין סיטרא אחרא יונקת כי אם מן המדריגה התחתונה שבכל המדריגות, וסוד זה אות תי"ו שבאל"ף ב"ת, סוף הרגל התחתונה שלה היא המדריגה הזאת האחרונה שממנה יונקים, והוא ענין עיקום הרגל הזאת.** והגוף הנכנס מן העשרים ושתים אותיות, כידוע מה שנכנס בו מצד אות תי"ו מצד רגל העקומה הזו, ושם הוא מקום שליטת הסיטרא אחרא. וכשאדם נפדה מן הסיטרא אחרא, אז מיישר הרגל העקומה הזו, כי מחזיר הרע לטוב ועושה אותו כולו טוב וקדוש.

וזהו (תהלים כו יב): "רגלי עמדה במישור", כי בכח התמימות נעשה תיקון זה סוד התי"ו של "תמים", המעוקם מתיישר, ולכן "עמדה במישור" שלא היה כך בתחילה, וזוהי כל העבודה המוטלת על האדם. והנה בעבור זה הרע שבגוף נאמר (מיכה ו ח): "והצנע לכת עם אלהיך", כי צריך הסתר, ואי אפשר כל כך גילוי ופרסום מפני קנאת היצר הרע וקטגוריו. אבל כשזה נתיישר - "במקהלים אברך ה'" (תהלים כו יב) כי לו נאה לברך, אחר שכבר נטהר, כי אין הסיטרא אחרא יכולה להתאחז ולקטרג אלא במקום שיש לה בית אחיזה.

וזהו (קהלת ד יז): "שמור רגלך כאשר תלך אל בית האלהים", כי בתחילה צריך אתה לשמור הרגל של התי"ו ליישר אותה, ואחר כך תלך אל בית האלהים. או כי ידוע שמלכות נקראת "בית", וכבר אמרנו שאחיות הסיטרא אחרא מן המדריגה התחתונה שבכל המדריגות שבמלכות. נמצאת זאת כוונתו, שמור רגלך כאשר תלך אל "בית", כלומר לתקן אותה הרגל שיש לה אחיזה בבית, זו היא בחינת מלכות. וכשתעשה התיקון הנזכר למעלה בתמימות, אזי התמימות תתן חיזוק לקדושה, כי בזמן הזה השכינה בסוד "מגדל הפרור באויר". וזה סוד (בראשית א ב): "ורוח אלהים מרחפת על פני המים", שהיא מרחפת על בניה להציל את מי שהוא ראוי להנצל. אבל כשיתוקן הכל, אזי יהיה נקרא "מגדל עוז", כמו שכתוב (משלי יח י): "מגדל עוז שם ה' בו ירוץ צדיק ונשגב". כי התיקון כשיהיה בתמימות, אזי יתן עוז לשכינה, ותהיה נקראת "מגדל עוז", בו ירוץ צדיק, שהוא היסוד שנקרא צדיק, ונשגב מן הסיטרא אחרא. ונראה לי מאחר דאיתא במאמר חכמינו זכרונם לברכה (ברכות ו א): "הני ברכי דרבנן דשילהי מינייהו הוא", אבל כשיתוקן אזי לא תהיה עייפות ושילהות לחכמי התורה, כי אז יקויים מקרא שכתוב (עובדיה א כא): "ועלו מושיעים בהר ציון" - הם התרין משיחין שתהיה להם עלייה מתוך הקליפות עם כל הברורים שבררו עם השכינה, "לשפוט את הר עשו" - ואז תבוער הסיטרא אחרא מן הארץ, "והיתה לה' המלוכה" - אזי ייחוד וחיבור קודשא בריך הוא ושכינתיה, "ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד" (זכריה יד ט). אמן כן יעשה האל, אמן נצח סלה ועד אמן סלה.

הנה ממאמרים אלו תבין ותשכיל בשכלך הזך, כי אין תרופה למכתנו כי אם בעסק התורה, כי אין לך דבר המחליש כח הסיטרא אחרא כי אם עסק התורה, כמו שהוגד לנו, שבימי המנוח החסיד המקובל הגדול הרב רבי שמשון אסטריפאליר, כשהיתה הגזירה, רחמנא ליצלן, בשנת ת"ת, השביע הרב הנזכר למעלה ושאל אותה: על מה ולמה את מקטרגת על עמנו בני ישראל יותר מכל האומות? והשיבה לו: יתבטלו מכם שלושה דברים אלו ואחזור מקטרוגי, ואלו הם: שבת, ומילה, ותורה. מיד השיב לה הרב הנזכר למעלה, יאבדו הם כהנה וכהנה - ואל תתבטל אות אחת מתורתנו הקדושה, חלילה.

הרי תבין ותדע, שכל הקבלות שנתתי לך עד הנה, הן **אמת ולימוד תורתנו הוא ליצר הרע ולסיטרא אחרא סם המות, ולאחינו בית ישראל הוא סם החיים**. והנה תראה, שחורבן בית קדשנו ותפארתנו ושגלינו מארצנו היה בעוון ביטול תורה, כמו שמבואר בתורתנו הקדושה (דברים כט כג): "ואמר כל הגויים על מה עשה ה' ככה לארץ הזאת - ואמרו על אשר עזבו את ברית ה' אלהי אבותם", ו"ברית" האמור שם - היינו תורה.

והנה באמת מצינו, שויתר הקדוש ברוך הוא על עבודה זרה וגילוי עריות ושפיכות דמים, ולא ויתר על מאסה של תורה, שנאמר (ירמיה ט יב): "על עזבם את תורתי". ובפירוש צווה הנביא (שם טז יא): "ואותי עזבו ואת תורת לא שמרו", ודרשו חכמינו זכרונם לברכה, "הלואי אותי עזבו ואת תורת שמרו"! (ירושלמי חגיגה פ"א ה"ו). נמצא, כל הכעס שכעס הקדוש ברוך הוא על עמו ישראל הוא בשביל התורה, כי בכל פעולה אין מי שיבין שורש הפעולה, איכותה ומהותה, כי אם הפועל בעצמו הוא מבין הפעולה, איכותה, ולאִיזה דבר פעל הפעולה הזאת. לכן הקדוש ברוך הוא, שהוא פועל כל הפעולות, יודע שעסק התורה הוא ראש לכל התיקונים, לכן הזהיר עליה כמה פעמים, וכעס עלינו כל הכעס הזה על אשר עזבו את תורתו. והנה כלל זה הוא בידינו, שכל דור שלא נבנה בית המקדש בימיו, כאילו נחרב בימיו (ירושלמי יומא פ"א ה"א), מאחר שהמה בעלי בחירה והיו יכולים לפעול במעשיהם הטובים שייבנה בית המקדש ולא עשו, לכן מעלה עליהם כאילו נחרב בימיהם. כן הדבר הזה מאחר שלנו משפט הבחירה למאוס ברע ולבחור בטוב ולעשות תיקונים גדולים על ידי עסק תורתנו ואין אנו עוסקים, נמצא - **אנו הגרמא בנוזקין**, שהסיטרא אחרא מתגברת, חס וחלילה, בפרט לימוד חכמת האמת¹, הוא לימוד הקבלה, הוא ראש לכל התיקונים, כמו שאמר הרב הקדוש רבי שמעון בן יוחאי, זכרוננו לברכה, בפה מלא: **דביה יפקון ישראל מגלותא² - בזכות לימוד הקבלה יצאו ישראל מן הגלות**.

והנה זאת התורה אשר נתאוו בה המלאכים, באמרם (תהלים ח ב): "תנה הודך על השמים" - על הקבלה אמרו, כי אין לומר על פשט התורה, וכי לא ידעו שאין שייך בהם פשטי התורה כמו שהשיב להם משה? ואף על פי כן לא נתן הקדוש ברוך הוא להם אלא לישראל. וכל כך למה? רק שיודע הקדוש ברוך הוא, שעסק הלימוד זה, הוא ראש לכל התיקונים, והתיקון אינו יכול להיות על ידי המלאכים, כמו שהארכנו בפרקים הקודמים, מחמת שאינם בעלי בחירה, רק המה כמוכרחים, אשר בשביל זה כתיב (זכריה ג ז): "ונתתי לך מהלכים בין העומדים האלה", ונקראים המלאכים "עומדים", מאחר שהם עומדים תמיד במדרגה אחת. אבל בני האדם המה בעלי בחירה, להם ישתנה התיקון על ידי עסק התורה, ולכן ניתנה התורה לישראל דוקא, שעל ידה יהיו נתקנים התיקונים האלה.

ועוד נוכל לומר טעם אחר, מאחר שידוע, שאם חטא, אזי אין חבירו יכול לעשות תשובה עבורו, אשר בשביל זה אמרו בזוהר, "מפני שיבה תקום" - מפני שיבה דידך, ופירשו המפרשים, שלא יאחר זמן התשובה עד הזקנה. כי כיון שבא האדם בעת זקנתו, הוא דומה לאיש אחר, ואינו אותו האיש שחטא, והתשובה צריכה להיות דוקא על ידי אותו האיש שחטא, לכך "מפני שיבה דידך", כשאתה בבחרותך, תקום משינת תרדימת הבלי הזמן להתעורר בתשובה, בכדי שתהיה השבה מעליותא. כן הדבר הזה, כי כיון שתחילת הקלקול היתה על ידי אדם, לכך אי אפשר למלאכים שיתקנו הדבר הזה מה שקלקל האדם. וכבר ידעת, שכל הנשמות כולן היו כלולות בנשמת אדם הראשון. וכשחטא אדם, פגם את נשמתו ונפגמו כל הנשמות כולן, לכך ניתן התיקון לישראל דוקא שיתקנו מה שקלקלו.

ועתה, בן אדם, בין תבין את אשר לפניך, והבט נא וראה, שכל התיקונים הגדולים המה תחת ידיך על ידי עסק התורה וחכמת האמת. והנה החכמה הזאת בקרן זוית היא מונחת, ואין דורש ואין מבקש. והכתוב מכריז (הושע ג ה): "ובקשו את ה' אלהיהם ואת דויד מלכם", שלא תהיה אצלכם כאבידה שאינה מתבקשת,

¹ כאן מגלה כוונתו בכל כתיבת ספר זה, שכן לימוד הקבלה בזמנינו הוא בחינת גילוי אליהו שהופיע אצל רשב"י וכן אצל האר"י, ללמדנו לקרב הגאולה ברחמים.

² ברחמים ולא כמו שכתוב בפסוק אחרון במלאכי "פן אבוא והכיתי"...שכן כאמור לעיל שהזוה"ק הוא בחינת הופעת אליהו הנביא שנשלח.

רק כאבידה המתבקשת, דהיינו שצריכים אנו לבקש תיקונים שיתוקנו כל הקלוקלים, **שעל ידי זה יבוא משיחנו. והנה התיקון הזה תחת ידינו**, ומה נעשה ליום פקודה? אך כבר אמרו חכמינו זכרונם לברכה (אדר"י פ"א מ"ו): "והוי דן את כל האדם לכף זכות". והנה יש באחינו בית ישראל כמה כיתות, כיתות מכיתות שונות, **כי כת אחת אומרת: "כבוד אלהים הסתר דברי" (משלי כה ב) - אין לך עסק בנסתרות!**³

כת שניה אומרת:⁴ יראתי לגשת אל הקודש מפני האש הגדולה, היא הקליפה אשר קדמה לפרי, והיא הולכת סביב הקדושה לצוד ציד נפשות עניים אומללים, כאשר ניצודו אנשי רשע ופשע ההולכים אחר טעות הצבי, אחר ניאוף וגידוף, וילכו ויעבדו אלהים אחרים, וכופרים באלהי ישראל ותורתו. והגם שיש בהם חכמים מחוכמים בתורה, אף על פי כן כשנכנסו בפרד"ס נפגעו, שפגעה בהם הסיטרא אחרא והטתה את לבבם בהיראות להם השקר כאמת והפכה דברי אלהים חיים. וכל שקר שאין אומרים אמת בתחילה, אינו מתקיים, **ועל כן הם תולים באילן גדול מאמרי הרב הקדוש רבי שמעון בן יוחאי**, זכרונו לברכה, ומהפכים הקערה על פיה, ותולים בוקי סריקי באשלי רברבי דברי הרב הנזכר למעלה, ובשביל זה אין אנו רוצים לגשת אל החכמה הזאת, מאחר שהיא קרובה להפסד גוף ונפש, וכוונתנו לשם שמים.

כת שלישית אומרת, **מה מאוד חשקה נפשנו ללמוד החכמה הזאת**, אך **מחמת עומק המושג וקוצר דעת המשיג אין אני יכול ללמוד החכמה הזאת**. והמה שלוש כיתות ליום הדין לאמר שהדין עמהן. **ואני אומר, אם לדין יש תשובה**, לכל כת וכת תשובה הראויה לה.

[**הכת הראשונה**] נסתרה טענתם, כמו שמבואר **בהקדמת ספר הזוהר הקדוש** פסק הגאון מורנו **הרב רבי יצחק דלטאש**. וגם כן הארכתי בזה הענין בהקדמת חיבורנו ספר "קנאת ה' צבאות", משם תראה שאין **בדבריהם ממש**.

ודברי **כת השניה** נסתרה מתוך חיבורנו ספר "קנאת ה' צבאות" הנזכר למעלה, משם תראה דברי כת הטועים הכופרים באלהים חיים - **המה הבל הבלים** שאין בו ממש, ודברי הרב הקדוש רבי שמעון בן יוחאי זכרונו לברכה - **המה צודקים**, וישרים דרכי ה', צדיקים ילכו בס' ופושעים יכשלו בס'.

ולטענת כת השלישית, הגם שאין זו טענה, בשביל שאינו מבין - לכך לא יהא רוצה להבין? הלא לא עליך לגמור! כתיב (יהושע א ח): "והגית בו יומם ולילה" ולא כתיב "והבנת בו יומם ולילה", אם תבין - תבין, ואם לאו - שכר הלימוד בידך. והא ראייה מספר הזוהר, שאף על פי שאינו מבין הלשון, **מסוגל לנשמה**. אף על פי כן העליתי **תרופה למכתם**, וחיברתי אצל חיבור זה, מה שמצאתי בכתב ישן נושן - **קל"ח פתחי חכמה**, והמה מפתחות גדולים **לחכמת האמת**. אך כלל זה נקוט בידך, **למגמר והדר למסבר!** תחילה תראה להבין פירוש המלות, ואחר כך תחזור להבין הדברים על אמיתתם. וכשיהיו ה"קל"ח פתחי החכמה" הנזכרים למעלה שגורים בפיך ובלבבך, אזי **תלך לבטח בכל ספרי חכמי האמת**, ותבין כל דבר על בוריו, **ותזכה לביאת הגואל במהרה בימינו**. אמן כן יהי רצון סלה.

³ הלשם מבאר מתי אתה עושה כבוד לאלהים כשאתה עוסק בסתרי תורה.

⁴ עיין אור נערב חלק א' פרק ג' ובספר הבהיר עוד, זה לשונו: אמר רבי רחומאי: מאי דכתיב ודרך חיים תוכחות מוסר? מלמד שכל הרגיל במעשה מרכבה ובמעשה בראשית אי אפשר שלא יכשל, שנאמר והמכשלה הזאת תחת ירך, דברים שאין אדם יכול לעמוד בהם אלא אם כן נכשל בהם... ומשם משמע שנכשל ומקבל יסורים על זה, אך אינו מקבל על זה עונש לעולם הבא. וזהו דרך חיים הדרך היחידה להגיע לחיים לעולם הבא היא תוכחות מוסר, שינוקה בעולם הזה על השגיאות... ע"ש באורך.